

MR. DEPUTY SPEAKER.—The Hon'ble Member is withdrawing the resolution. I think the House agrees for the withdrawal of the resolution. "Is it the pleasure of the House that the resolution be withdrawn?"

Hon'ble Members.—Yes

The resolution was, by leave, withdrawn.

(ii) *re: Nationalising the picture Houses in the state*

MR. DEPUTY SPEAKER.—The next resolution is from the Honble Member Sri K. Prabhakar.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ;—

‘ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಚಲನಚಿತ್ರ ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯವರು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಶಿಫಾರಸ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು:—ಕಳಕಂಡ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

“ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಚಲನಚಿತ್ರ ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯವರು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಶಿಫಾರಸ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.”

† **ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ.**—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇಂದು ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಜನರಿಗೆ ಮನರಂಜನೆ ಒದಗಿಸತಕ್ಕಂಥ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಚಲನಚಿತ್ರದ ವಿಧ್ಯೆಯೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಜನರ ಒಂದು ಕೋರಿಕೆ ಮತ್ತು ಇಷ್ಟದಂತೆ ಮೊದಲ ನಿಂದಲೂ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಈ ಚಲನಚಿತ್ರ ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಚಲನಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಚಲನಚಿತ್ರಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ ಯಂತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ನಾಟಕವನ್ನು ಅಡಿಸುವಂತಹ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಮನುಷ್ಯ ತಾನೇ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಅಭಿನಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ, ಅದರ ಕ್ರಮೇಣ ಇದು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ, ರಂಗಸ್ಥಳದ ಜೀವನ ಕಲೆಯನ್ನು ಯಂತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ತೋರಿಸುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ಬೇಕಾದರೂ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶವಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಇದೇ ಪದ್ಧತಿ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂತು, ಇಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಏನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೋ ಅದೇ ಮಾತುಗಳು ಯಂತ್ರಗಳ ಮೂಲಕವೂ ನಮಗೆ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು, ಕುದುರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಯಂತ್ರ ಕತ್ತಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಸಹಜ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮನರಂಜನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ರಿಕ್ಯುಪ್ಷನ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಕೆಲವರಿಗೆ ಕೆಲವರ ಬತ್ತಡದಿಂದ ಇಲ್ಲಿವೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಬೇಜಾರು ಬರಬಹುದು, ಈ ರೀತಿಯ ಬೇಜಾರು ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಲ ಬರಬಹುದು, ಇಲ್ಲವೇ ವಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಲ ಬರಬಹುದು, ಆಗ ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ತಮ್ಮ ಒಂದು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮೊದಲನೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರಲು ತಮ್ಮ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಪರಿಶಕ್ತಿ ಪಾದಂಥ ಚೈತನ್ಯ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವುದಾದರೂ ಮನರಂಜನೆ ನೋಡಲು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮನರಂಜನೆ ಎಂದರೆ, ಅದು ನಾನಾ ರೂಪದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರು ಮನರಂಜನೆಗಾಗಿ ಸ್ವಚ್ಛವಾದಂಥ ಊಟ ಮಾಡಬಹುದು. ಕೆಲವರು ಆಟವಾಡುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವರು ಪುಸ್ತಕ ಓದುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವರು ಗಿಡಮರಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವರು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಮಾನರಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಚಂದ್ರನನ್ನು ನೋಡುವಾಗ, ನೋಡುಗಳು ಚಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಚಂದ್ರನೇ ಚಲಿಸುತ್ತಿರಬಹುದೆಂದುಕೊಂಡು, ಆ ಒಂದು ದೃಶ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಒಂದು ಆಕಾಶದಕರಪಾದಂಥ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಒಂದು ಸುಂದರವಾದಂಥ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವರು

ನಂಗೀತವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವರು ಕಸರತ್ತು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ, ಹೀಗೆ ಮನುಷ್ಯರು ತಮಗೆ ಬೇಜಾರಾದಾಗ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಕೊಡುವ ನವಿಯುವುದರ ಮೂಲಕ, ನಾನಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದರ ಮೂಲಕ, ಕಲೆಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ರಿಕ್ರಿಯೇಷನ್ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮನರಂಜನೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮನರಂಜನೆ ಎಂದರೆ ಬೆಳಕು ಎಂದು ಅರ್ಥ, ಈಗ ಪಂಜು ಉರಿಯುವಾಗ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಎಣ್ಣೆ ಕಡಿಮೆಯಾದರೆ, ಆಗ ಅದರ ಬೆಳಕು ಮಂಕಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದಾಗ, ಅದು ಸಹ ಎಂದು ಹತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಳಕನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ, ಅದರಂತೆ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಒಂದು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಮನರಂಜನೆ ಅಥವಾ ಬೆಳಕು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬೇಗದೇ ಮತ್ತು ಹೊರಗಡೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಸಂತೋಷದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಳಕು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಕುರುದನಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಓದುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ತರಹ ಉಚ್ಚಿನಂತಹ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಅವರು ತಡಿಕಿಕೊಂಡು ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮನರಂಜನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ನಾನಾ ರೂಪದಲ್ಲಿವೆ. ಮನುಷ್ಯ ಏನನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾನೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಲು ದೇವರು ಕಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ದೇವರು ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ, ಮನುಷ್ಯರು ಯಾವ ತಂದ ಸಂತೋಷಪಡಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೋ, ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಡೆಯಲು ಯಾವ ಅಡ್ಡಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲಮಯವಾದಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ, ಈಗ ಚಲನಚಿತ್ರಗಳೂ ಸಹ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನು ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ತನಗೆ ಯಾವುದು ಇಷ್ಟವೋ ಅದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು, ಅಂದರೆ ಒಬ್ಬಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಾದಂಥ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕೆಲವರು ಹುಲಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಸ್ತಿ ಮಾಡಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಯಾರು ಕಳೆಗೆ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತಾರೋ ಅಂತಹವರ ಮೇಲೆ ಕುಸ್ತಿ ಮಾಡಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಹಿರಿಯರಾದವರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದರೆ, ನಿರಾಯುಧರಾದಂಥವರ ಮೇಲೆ, ತನಗಿಂತ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನವರ ಮೇಲೆ ರೋಗವಿರುವವರ ಮೇಲೆ ಕುಸ್ತಿ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಈಗ ಈ ಸಮಾಜ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಂತೆಲ್ಲಾ ಮೊಸ್ಟ್ ವ್ಯಾಲುವಲ್ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅದು ಲೇಸ್ಟ್ ವ್ಯಾಲುವಲ್ ಎಂದು ಆಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ, ಪಂಚ ಮಹಾಪಾತಕಗಳನ್ನು ನಂಬುವಂತಹ ಕಾಲ ಬಂದಿತ್ತು, ಈ ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಶಿಶುಹತ್ಯೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಮಹಾಪಾಪ ಎಂದು ಒಂದಿನವರು ಭಾವನೆ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಬ್ರೂಣಹತ್ಯೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಿರಲಿ, ನರಹತ್ಯೆಯನ್ನು ಸಹ ಮಾಡುವುದು ಸರಿ ಎಂದು ಹೇಳುವವರೆಗೆ ಹೋಗಿದೆ. ಭೂಣಹತ್ಯೆಗೆ ಪರಂಗೀ ಹಾಲು ಕುಡಿದರೆ ಅಂದರೆ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದ ೭-೮ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಕುಡಿದರೆ, ಗರ್ಭಿಣಿ ಅದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ನೋವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರೂ ಸಹ ಭೂಣಹತ್ಯೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆಯುರ್ವೇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತಹ ಕೆಲವು ಗುಳಿಗೆಗಳನ್ನು ಸಹ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮಾತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಶಿಶು ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ ಇಂತಹ ಡೇಟಿನಿಂದ ಇಂತಹ ಡೇಟಿನೊಳಗೆ ಶಿಶುಹತ್ಯೆ ಏನಾದರೂ ಆದರೆ, ಅದನ್ನು ಲೇಗಲೈಜ್ ಮಾಡುವ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ ಇದಕ್ಕೆ ರೀಪ್ಯಾಲ್ಯುಯೇಷನ್ ಇನ್ ಹ್ಯೂಮನ್ ಪಾಲಿಸಿ ಎಂದು, ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕಾಗೋಡು ತಿಮ್ಮಪ್ಪ.—ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕಗಳು ಯಾವುವು ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್.—ಭೂಣಹತ್ಯೆ, ಶಿಶುಹತ್ಯೆ, ಬ್ರೂಣಹತ್ಯೆ, ಸುರ ಪಾನ, ಮರ್ಡಾಲ ಹತ್ಯೆ. ಇವು ಐದು ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕಗಳು. ಈಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಒಚಾರದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಹೋರಾಟ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಅದರಂತೆ ಚಲನಚಿತ್ರ ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಹೋರಾಟ ಮಾಡುವ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಕೈಯ ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ನಾವಾದರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೋರಾಟ ಮಾಡುವ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ ಇಂತಹ

ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದ ಜನರೂ ನಹ ಅವರಿಗಿಂತ ಇವರು ನಡೆಸಿದರೆ ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯ ಬಹುದೇನೋ ಎಂದುಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಾಸಗಿ ಯವರ ಒಡೆತನದಲ್ಲಿ ಕಂಪೌಂಡ್ ಬಸ್‌ಗಳನ್ನು ತಾವೇ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತೇ ವೆಂದುಕೊಂಡು, ಒಂದು ಸಮುದ್ದೇಶದಿಂದ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಕೆಲವರು ವಿರೋಧ ಮಾಡಿದ್ದುಂಟು, ಆದರೆ ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬರಬಹುದು ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ತಕ್ಕ ಬಂದೋಬಸ್ತನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರಂತೆ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಚಲನಚಿತ್ರ ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ನಹ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಗೊಳಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಈಗ ಇವು ಬಾಸಗಿಯವರ ವಶದಲ್ಲಿವೆ, ಇಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದೇನೂ ಇಲ್ಲ, ಸ್ಟಿಚ್ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರೆ ಯಂತ್ರವು ಆಟ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಈಗ ಆಹಾರ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ, ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಬಾಸಗಿಯವರಿಗೂ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಪೈಪೋಟಿ ಹೇಗೆ ಇದೆಯೋ ಅದರಂತೆ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು, ಚಲನಚಿತ್ರ ನೋಡುವುದು ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಬೇರೆಯವರು ಒಂದು ಚಲನಚಿತ್ರ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಬಂದಾಗ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ತಾವು ದುಡ್ಡು ಕೂಟ್ಟಿದ್ದು ನಷ್ಟವಾಯಿತು ಎಂದೋ, ಈ ಚಿತ್ರ ನಿರಾಶವಾಯಿತು ಎಂದುಕೊಂಡು ಇದನ್ನು ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರವಾಗಿದೆಯೆಂದೋ. ಇದು ನಗ್ನ ಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ ಎಂದೋ ಇದು ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಅಸಹೇಷನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ ಎಂದೋ, ಇದು ಮಲಿನ ಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ ಎಂದೋ ಹೇಳುವುದುಂಟು, ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ತರಹ ಭಾವನೆ ಮೂಡಿ ಬರುತ್ತದೆ ಇಂಥಾದ್ದನ್ನು ಏಕೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಇಂತಹ ವಿಶ್ವಾಸ ಹೋಗಬಾರದು ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳು ಮಾನವೀಯತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಧಕ್ಕೆಯೂ ಆಗಬಾರದು. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ಧಿ, ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆ, ಒಂದು ಶಿಲ್ಪ ಸೃಷ್ಟಿ, ಒಂದು ನಾಗರಿಕತೆ, ದಾನಧರ್ಮ ಮುಂತಾದವು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಜನರು ಚಲನಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಇವು ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಾದರೆ ಆಗ ಅಂತಹ ಚಲನಚಿತ್ರಗಳು ಇರಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಮನಸ್ಕು ಆದರೆ ಅಂಥಾದ್ದು ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೆನ್ಸಾರ್ ಬೋರ್ಡ್ ಹುಟ್ಟಿ ಕೊಂಡಿವೆ. ಅಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆ ಯಾರು ದುಡ್ಡು ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವೊಟು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೈಯರ್ ಹೋಪ್ಸ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಹೇಗೆ? ಆವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಇವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆನ್ನುವುದು ಈಗಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ. Government is all powerful, and it is all-good and it can deliver special goods to the progress of the society.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಸುಮ್ಮನೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಸೋಷಿಯಲಿಜಂ ಚಾನ್ಸಿ ಇವಾಗು ವುದು ಸಹಜ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ವಿಧಿ ಇಲ್ಲ ಇದನ್ನೂ ಕೂಡ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದು ಸೆನ್ಸಾರ್ ಬೋರ್ಡ್ ಮಾಡೋಣ ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವವರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ರಷ್ಯಾ ಮುಂತಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಕಲೆಗೆ ಕಟ್ಟಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥಾದ್ದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಂದ ಆನ್ದೇಶವನ್ನು ಕಳುಹಿಸು ತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲ ನವರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವ್ಯವಹಾರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ರಷ್ಯಾ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ಹೋಟೆಲುಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ಸ್ಯ ಚಿತ್ರ ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರಾಗಲಿ, ರುವ ಉದ್ಯಮದವರಾಗಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಜಾ ಕೋಟಿಗೆ, ಜನತೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿನ ಜನರು ಹೆಚ್ಚು ನಾನಾರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬೇಕಾಗಿ ದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಿನಿಮಾಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಟಿಕೆಟ್, ಹೋಟೆಲುಗಳಲ್ಲಿ ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು

ಚೀಟಿ ಈ ರೀತಿ ಕೊಟ್ಟು ನಾವೇ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಕಾಸು ಬಟ್ಟೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಟ್ರಂಕ್ ಹೀಗೆ ಕಾಸು ಕೊಟ್ಟು ನಾವೇ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಸಮ್ಪತ್ತಿರತಕ್ಕೆ ಸಂಶೋಧನ ಅದು ಒಂದು ರೀತಿ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ. ನಾವು ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೋ ಏನೋ ಎಂಬ ಹಂಬಲದಿಂದ ಈ ಒಂದು ನ್ಯಾಷನಲೈಜೇಷನ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ, ಎನ್.ಜಿ.ಒ. ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ರೀತಿ ಕಾಮನ್ ಮ್ಯಾನ್ ಇದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ, ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕಾಮನ್, ಯಾರೇ ಆಗಲಿ, ಹೆಂಗಸಾಗಿರಲಿ, ಅಥವಾ ಗಂಡಸಾಗಿರಲಿ, ಅವನಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಇರಲಿ, ಇಲ್ಲದೇ ಇರಲಿ, ಬಹಳ ಇಕನಾಮಿಕ್ ಆಗಿ ಇರಬೇಕೆಂಬುದು ನನಗೆ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಒಂದೊಂದು ವೇಳೆ ಎಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟವಿರಲಿ, ಯಾವನು ಬರ್ಜರಿಯಾಗಿ ಬೂಡ್ಸ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾನೋ ಅಂತಹವನನ್ನು ನೋಡಿ ತಾನೂ ಆ ರೀತಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾನೆ. ಸ್ಟೇಟ್ ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲ ಜನಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿ ಎಂದು ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಎಷ್ಟೋ ವೇಳೆ ಆವರಿಗೆ ಹಜಿ ಗೆ ನೀರಿಗೆ ಕಾಸು ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಿನಿಮಾ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಗೋ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹವನಿಗೆ ಸಿನಿಮಾ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿ ಕಾಸು ಇರುತ್ತದೆ? ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಆಗಲಿ, ೫ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಲಿ ೧೦ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಲಿ ಶ್ರೇವಂತರೂ ಟಿಕ್ಟಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಬಡವರು ಮಿಕಮಿಕ ಎಂದು ನೋಡುವ ಕಾಲ ಈಗ ಬಂದಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಆಶ-ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಬಡವರು ಪೂರೈಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆಗ ಎನ್ನುವುದು ಕಾಮನ್. ಆದರೆ ಎಬಿಲಿಟೀಸ್ ಮಾತ್ರ ಕಾಮನ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಶ ಎಂಬುದು ಕಾಮನ್ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಅದನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಒಂದು ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಾಕುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಬೇರೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದರ ಚಪಲ ಬರುತ್ತಿದೆ ಇದರಿಗೆ ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಕಾಸು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಓಡಿದರೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಯಾದುವು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಂದಾಯ ಹಾಕಿದರೂ ದಂಡು ಸಾಲದೆಂದೂ ಕೆಲವು ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಈಗ ಕಂಡುಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಎಂದು ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಹಾಕು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಇದರಿಂದಾದರೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಸು ಸುಲಭವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಹೆಚ್ಚು ದೇಶ ಬಿಟ್ಟು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೈ ಬೆವರದೆ, ಕಷ್ಟ ಬೀಳದೆ, ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ಯಾವುದನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರೂ ಜನರು ಕಡು ಒಡವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಹೇಗೆ? ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ಜನರಿಗೆ ಕಂದಾಯ ಭಾರ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ಅಂಥ ಬರಬೇಕೆಂದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಇದು ಹಾರ್ಡ್ ಟ್ಯಾಕ್. ಇನ್ನು ರೈತನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರ, ಬೀಜ ಸರಿಬರಾಜಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬಗ್ಗೆ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಬೆಳೆದ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉತ್ಪಾದನವಂತೂ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಇಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಬಗ್ಗೆ ಗ್ಯಾರಂಟಿಯೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತನಾದವನು ದೇಶದ ಬೆನ್ನಮಾಳೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಅವನ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ಸೇಕಡ ಲೆರಪ್ಪು ಜನರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮಿಕ್ಕ ಸೇಕಡ ಫೀರಪ್ಪು ಜನರು ಕಡು ಒಡವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ರೈತ ದೇಶದ ಬೆನ್ನಮಾಳೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅವನ ಮೈಮೇಲೆ ಬೆನ್ನಮಾಳೆ ಈಗ ಗತಿ ಇಲ್ಲದೆ ನಿಂತಿದೆ. ಈಗ ಅವನ ಶರೀರ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಇದ್ದರೆ ಸಾಕು. As long as there is lack of relation between production and marketing, ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಇಕಾನಮಿ ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿಲ್ಲವೋ ಅಂತಹ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವದಕ್ಕೂ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಉದ್ಧಾರಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೋರಟಿರುವಾಗ ಈಗ ಬೇಸಾಯವೆಲ್ಲಾ ಮಾರ್ಪಡುವಾಗಲಿರುವಾಗ ಮಂಡಿ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನೂ ಸಹ ನಾವು ಏಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರೈಸ್ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ರೈತ ಬಿದ್ದನೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಕೊಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರೈತರ ವರಮಾನ ಒಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕರಿಗೆ ಈಗ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಚಪಲ ಹೆಜ್ಜು. ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಾಯಿಗೆ ನೀರು ಮಜ್ಜೆಗೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವವರೂ

ಸಹ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೋಟೆಲ್‌ಗೆ, ಸಿನಿಮಾಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದೇ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ದುಡ್ಡು ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವವರು ಸಾಲ ಮಾಡಿಯಾದರೂ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥಾದ್ದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇದುವರೆಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಸರಿಗೆ ಒಂದು ಕಡೆ ನಾಟಕ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಹೋಟೆಲ್, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಸಿನಿಮಾ. ಆದರೆ ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜನ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಏಕೈಕವಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ.

12-00 NOON

ಇವತ್ತು ಇದರಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಭಾವನೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಭಾವನೆ ಏನೆಂದರೆ ಇವತ್ತು ಜನಗಳು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿ ಸಿಕ್ಕಾಬಟ್ಟಿ ತೆಗೆಗಳನ್ನು, ಯದ್ವಾತ್ತದ್ವಾ ಹಾಕಬಾರದು. ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ ಒಂದು ಮಾಮೂಲು ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. Much might be said on both sides. Anyhow the Government will consider—ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. It is high time that the Government should see that the means of collection of taxes are not at the cost of the people's interest. ಇವತ್ತು ೬೪ ಐಟಂಗಳ ಮೇಲೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ಇತರ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಏನೇನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ತಾವು ಇಷ್ಟನ್ನೂ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ? ಹೆಸರಿಗೆ ೪ ಕಾಸ್ ಆದರೆ ಕೊಸರಿಗೆ ೮ ಕಾಸ್ ಎಂದು ಹಾಗಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಕಂದಾಯ ೫ ಬರುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಗಲುವ ಖರ್ಚು ೫ ಆದರೆ ನೀವು ತಲೆ ಕೆಟ್ಟು ಏನಾದರೂ ಈ ರೀತಿ ಕಂದಾಯ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೀರಾ ಎಂದು ಯಾರೋ ಅಂದರು. ಉಳಿದದ್ದು ೨ ಆದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಆದುದರಿಂದ ಇವತ್ತು ನೀವು ಚಲನ ಚಿತ್ರ ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಒಂದನೆಯದು. ಯಾವುದು ಅಶ್ವಲಿಪುಣ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ ಬಿಡಿ, ಯಾವುದರಿಂದ ಆದಾಯ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೋ ಅಂಥದ್ದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಿ. ಒಂದು ಸೀಟಿಗೆ ಇಷ್ಟು ದುಡ್ಡು, ಒಂದು ಕೂತರೆ ಇಷ್ಟು ದುಡ್ಡು, ಕಂಪನ್ ಸೀಟ್ ನ ಮೇಲೆ ಕೂತರೆ ಇಷ್ಟು ದುಡ್ಡು, ಚಾಪ್ ಮೇಲೆ ಕೂತರೆ ಇಷ್ಟು, ಬೀಡಿ ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಎಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಕಂದಾಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಡ್ಡಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಚಲನ ಚಿತ್ರದ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಒಂದು ಫಿಲಂ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಅದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಒಂದು ಸ್ಟಂಟಿಫಿಕ್ ಮೆಥಡ್ ಮಾಡಿ, ಅದನ್ನು ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ವೈಡ್ ಮಾಡಿ ಅದರಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಇವತ್ತು ನಿಮಗೆ ರೆವಿನ್ಯೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಜನಗಳು ಎಷ್ಟೇಷನ್‌ನ್ನು ಚಲನಚಿತ್ರಮಂದಿರಗಳಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಗೆಟ್‌ಟೆಟ್ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಗೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಹುಡುಗರು ಕೂಡ ಇವತ್ತು ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಪೂರ್ವಕವಾದ ವಿಚಾರಗಳು ಬರತಕ್ಕಂಥದ್ದು ನಿಂತು ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳು ಆಗಿ ಹೋಯಿತು. ಇವತ್ತು ಸಮಾಜದ ಸುಧಾರಣೆಗಳು ಚಲನಚಿತ್ರದ ಮುಖಾಂತರ ಆಗುವಾಗ ಅದರ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಇವತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಆಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಹೋಟೆಲ್ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ ರಾತ್ರಿ ಉಳಿದಂಥ ಇಡ್ಲಿ ಅನ್ನವನ್ನು ಪ್ರತೀ ಮರದಿವಸದ ತಿಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೆರೆಕೆ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟು ಮಾರು ಬಿಡುತ್ತಾರೆಂದು ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಹೋಟೆಲ್‌ನವರ ಕಷ್ಟವೇನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಇವತ್ತು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಮಾಡಬೇಕು. ತಾನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನ ತಕ್ಕಂಥ ಮೋಪ್ ಜನರಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇವತ್ತು ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಟಿಚ್‌ಕು ವೇನೆಂದರೆ, ಒಕ್ಕಿಗರ, ಮಿಲಿಟರಿ ಹೋಟೆಲ್, ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸ್ಟ್ ಹೋಟೆಲ್, ಶಾಕಾಹಾ, ಮರಾಠಿಗರ ಹೋಟೆಲ್ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ಆತಂಕ ತಪ್ಪಬಹುದು ಎಂದು ನೂತನ ಸಮಾಜದವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಮೇರಿಕಾ ಮತ್ತು ಜಪಾನ್ ದೇಶದವರು ದೇವರ ಮನೆಗೆ ಬೂಟ್ಸ್‌ನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಅದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ನಾವು ಭಾವನೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಅವರು ದೇವರ ಮನೆಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಹೋದರೆ ಸಾಕು ಅಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಣಾಮ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು ಬೂಟ್ಸ್ ಇದ್ದರೆ ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು

ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವಿರುದ್ಧವೆ. ಹೀಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಂದೊಂದು ತರಹದ ಭಾವನೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಧರ್ಮದವರು ಬೂಟಿ ಪೂಲಿ, ಗುರು ಪೂಲಿ ಹದುವಬಾರದಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. $3 \times 8 = 24$ ಎಂದು ಗರುಗಳು ಹೇಳಿದರೆ "ಹೂಂ" ಎಂದು ಬಪ್ತಿ ಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕಾಗಿವೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಬಿಡಲು ಹೇಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಧರ್ಮದ ಮಾರ್ಗವೇನೆಂದರೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮೆತ್ತಿಕೋ ನಿನ್ನಗಲ್ಲೆಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿ, ಇದು ಇಲ್ಲಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮುಖಮೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ಹಾಗೆ ಎಮ್ಮೆ ನಗಣೆಯನ್ನು ಮೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಣ್ಣೀ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಹೀಗೆ ನಡೆದು ಕೊಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಹೋಟಲಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಬಾಕಿಯಂತೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಹೆಸರುಗಳ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳು ಪೋಗಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಆಶೆ ಇದೆ. ಇವತ್ತು ಬಳ್ಳೆಯ ಕಾಪಿ ತಿಂಡಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಹೋಟಲಿಗೆ ಫರ್ನ್ ಗ್ರೇಡ್ ಎಂದು ಕೂಡಿ, ಸುಪ್ಪಾರಾಗಿ ಮಾಡ ತಕ್ಕಂಥ ಹೋಟಲಿಗೆ ಸೆಕೆಂಡ್, ಫರ್ಡ್, ಎಂದು ಗ್ರೇಡ್‌ಗಳನ್ನು ಕೂಡಿ. ಈಗ ಮನುಷ್ಯ ಹೇಗೆ ಬಂದೊಂದೇ ಗ್ರೇಡ್‌ಗಳನ್ನು ಏರುತ್ತಾ ಬಂದನೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ. ಈಗ ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿಯ ಮೇಲೆ ಹೇರಿದ, ಆ ಮೇಲೆ, ಮೋಟಾರ್ ಗಾಡಿ. ಅಂತರ ನಿರೀನ ಮೇಲೆ ಹೋದ, ಕೊನೆಗೆ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಕಲಿತು ಹೀಗೆ ಬಂದೊಂದೇ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಅದರಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಲಕ್ಷ್ಯಣ ಶ್ರೀರಾಮನು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಅಸನಿಗೆ ಯಾವ ತರಹದ ತೊಂದರೆಯು ಉಂಟಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ತಾನು ತಿನ್ನುವುದನ್ನೂ ಕೂಡ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ನೀತಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ. ತಾನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಆಹಾರವನ್ನೂ ಕೂಡ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಈಗಿನ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರು ಅಶ್ವ ಊರಿನಿಂದ ಪತ್ರ ಬಂತು ಎಂದು ಕೂಡಲೇ ಊರಿಗೆ ಹಿಡಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಲಕ್ಷ್ಯಣ ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲ. ಆಹಾರ ನಿಧಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಎಂದರೆ ಮೂರನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಶ್ರೀರಾಮನ ರಕ್ಷಣೆಗೋಸ್ಕರ ತಂತು ಕೊಂಡಿದ್ದ. ಇಂಥವನನ್ನು ಏ ಗ್ರೇಡ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಅವರ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಾವು ಮೂರನ್ನು ಬಿಟ್ಟವನು ಎಂದು ಯಾರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ ಪಾನ, ಮಾರ್ಗದ, ನಾಟಿಗೆ ಬಿಚ್ಚಿರತಕ್ಕಂಥವರನ್ನು ಮೂರೂ ಬಿಟ್ಟವನು ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಇಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ, ಈ ಗ್ಯಾಂಟಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಪಾಕಿಟಿಸ್, ಪಾಲ್ಟಿಟ್ರಿಷನ್ ಮತ್ತು ಜೂಬಿ ಇವು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡ ತಕ್ಕಂಥವುಗಳು. ಮತ್ತೆ ಈ ವೈಶಾಪ್ಯಕ್ಕೆ ಇಳಿರತಕ್ಕಂಥವರ ಅದರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅಂಟಿಸಿಕೊಂಡು ನೀಲಮೇಘ ಶ್ಯಾಮರಾಗಿ ವಿ. ಡಿ. ಹಾರ್ನಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೆಡಗಾಗಿ ಆರೈಕೆಬೇಕಾದಂಥ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಇವೆ. ಇವತ್ತು ಮನುಷ್ಯನ ಬುದ್ಧಿ ಶಕ್ತಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಏನೇನು ಇರಬೇಕೋ ಅವೆಲ್ಲಾ ಇರ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ....

ಶ್ರೀ ಕಾಗೋಡು ತಿಮ್ಮಪ್ಪ.—ಪುರಾಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೈಶಾಪ್ಯ ಇತ್ತು ;

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್.—ಆ ವಿಷಯವೇ ಬೇರೆ. ಹಿಂದೆ ಪುರಾಣ ಕಾಲದ್ದೆಂದಂಥವರು ಎಂಥವರು ಎಂದರೆ. ಅವರು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಜನರು ತಮ್ಮಿಂದ ಆದಷ್ಟು ದೂರವಿರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಯಾವಾಗಲೂ ಶಿವನ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನ ರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಂಧವರಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ ಮುಂತಾದವರುಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ನಾವು ಉದಾಹರಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ದೇವದಾಸಿ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸವದತ್ತಿ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಆ ಶಬ್ದದ ಅಪಹ್ರಂಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿವಾರೆ. ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಪುರಾಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂಥಾ ದೇವದಾಸಿಗಳು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಆತ್ಮ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಬೀದಿನವನ್ನು ಮುಚ್ಚುವಾಗಿದ್ದರು. ಕಂಡನ್ನು ಮತ್ತು ಬಿಳುಪು ಬಣ್ಣ ಬೇರೆ ಆದರೂ ಕೂಡ ಹಾಲು ಬಂದೀರಿತೆ ಬೆಳ್ಳಗಿರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕಾಗೋಡು ತಿಮ್ಮಪ್ಪ.—ಯಾವ ಗಂಧವರು ಯಾರು ?

ಶ್ರೀ ಕೆ ಪ್ರಭಾಕರ್.—ಯಕ್ಷ ಗಂಧರ್ವ ಕಿನ್ನರ ಕಿಂಫರಪರು, ಯಕ್ಷ ನಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣ. ಗಂಧರ್ವನುಗಂಧ ಅಭ್ಯಾಸ, ಕಿನ್ನರಕಿಂಫರಪರುಕಳರು. ಆಗಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದರು, ಲಕ್ಷ್ಮಣ 7 ಅಡಿಇದ್ದ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಂಥೊಂದು ಸಲ ಒಂದೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಒಂದು ಸಲಕುಶಲ ಪುರಾಣಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ತೆರೆದರೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ ಒಂದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಹಾದಿ ಹಿಡಿದು ಹೋಗಬೇಕು, ಏನವಳಿ ನವರ ಕಂಡ ಸಮಾಜ ಗಾಂಧೀಜಿ ಕಂಡ ಸಮಾಜ, ಕೆನವಿ ಕಂಡ ಸಮಾಜ, ನೆಹರು ಕಂಡ ಸಮಾಜ ಇದೆಲ್ಲಾ ಇದೆ. ಅಡಿನ ಹಾಲು, ಎಮ್ಮೆ ಹಾಲು, ಕುದುರೆ ಹಾಲು, ತಾಯಿ ಹಾಲು ಕೊನೆಗೆ ನಾಯಿ ಹಾಲು, ಇದೆಲ್ಲಾ ಹಾಲೇ, ನಾವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಏನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಆಗಿನ ಸರ್ಕಾರ ನಮಗೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ ಪ್ರಜಾ ಕೋಟಿಗೆ ಅನೇಕ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡು ತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಇದರ ಚೊತೆಯಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಕೂಡ ತಂದೊಡ್ಡುವುದು ಉಂಟು ಇದು ಒಟ್ಟಿನ ಕಾಲ ಜೀಜು ಕುಡಿತ ಹೇಡ ಇಷ್ಟು ನೇರಿಸಿ ಒಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಒಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಪಡೆತು, ಒಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡವನು ಎಷ್ಟು ಪಡೆತು, ಈ ಸಲ ಒಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು, ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಒಟ್ಟು ಕೊಡದೇ ಇದ್ದರೆ ಮುಗಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಇದು ಎಂಥ ಡೆಮಾಕ್ರಸಿ? ಇದು ಬಹಳ ಅಪಾಯದ (ಡೇಂಜರಸ್) ಡೆಮಾಕ್ರಸಿ. ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಕೈಗೆ ಚಿತ್ರ ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ನಡೆಸಿದರೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಂಪಾಯ ಬರುವುದು ಅಲ್ಲದೆ ಒಳ್ಳೆಯ ನಿರ್ಮಾಣಗಳನ್ನು ತೋರಿ ಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೋ ಎಜುಕೇಷನ್ ಕೊಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಗೌತಮಬುದ್ಧ ಕೂಡ ತನ್ನ ವಿಷನರಿಯೊಳಗೆ ಹೆಣ್ಣು ವ್ಯಕ್ತಳ ವ್ಯಕ್ತಳ ಕವಾಗಿ ಬೆರೆಯುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಶ್ರೀರಾಮನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಪುರುಷರು ಯಾವರೀತಿ ಇದ್ದರು ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಾವು ತಾಯಿ ತನಕ್ಕೆ ಬೆರೆ ಕೊಡುವ ಜನ್ಮ, ನಮ್ಮ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಮದಗಿದರೆ ಮೋಹ ಬಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದು, ಅದನ್ನೇ ಬಯಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಿರುಗಿದರೆ ಮೋಹ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಸ್ವಾಮಿ ಬುದಿವಂತರು ಒಪ್ಪುವಂತೆ ಮಾತೇ? ನಿರ್ಮಾಣಗಳೇ ಬೇಡ ಎಂದರೆ ಸಂತೋಷ ಏಡುತ್ತೇನೆ, ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇರಲಿ ಎನ್ನುವುದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಸೋಷಿಯಲಿಸಮ್ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಇವತ್ತು ನಿರಾಪರಾಧಿಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಈ ಶುದ್ಧತೆ ವೇಗವಾಗಿ ಬರುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಹೋಟೆಲುಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡ ಬೇಕು, ಕಾರಣ ಏನು ಎಂದರೆ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಫಲ ಹಾರ ಮಂದಿರ, ಪಕ್ಕಲೆಗರ ಒಂದೂ ಮಿಲಿಟರಿ ಹೋಟೆಲ್ ಎಂದು ಇರುವಂತ ಬೋರ್ಡುಗಳಾದರೂ ಹೋದಾವು. ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಮಹಾದಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಇನ್ನೂ ಕೂಡ 4-5 ರ ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯಸ್ ಇರಬೇಕು, ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಅಷ್ಟು ರಾ ಒಡಮಹಾಕಿಬಿಟ್ಟಾರು ಎಂದು ಒಂದೊಂದೇ ಕಳು ಹಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಟೀಕೆಟಿಪ್ಪಣಿಗಳ ಕಾಲ, ನಮಗೆ ಇದ್ದಂತೆ ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಿರಿ ಬೆಂಬಲಿರದುದ್ದಕ್ಕೂ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಾಂಸಹಾರದ ವಿಷಯ ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕದು, ಇದನ್ನು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಬೃಹದಾಹಾರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮಿಲಿಟರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಾಂಸಹಾರಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಸೈನ್ಯ ಪ್ರಕಾರ ಕೂಡ ಮಾಂಸಹಾರ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳು ತ್ತಾರೆ, ಮಾಂಸಹಾರಿಗಳು ಮಾಂಸ ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಸಸ್ಯಹಾರಿಗಳು ವೆಜಿಟೇರಿಯನ್ ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮಿಲಿಟರಿ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದು, ಅವನು ಮಾಂಸ ತಿಂದಿರಬಹುದು, ನಾವು ಹೀಗೆ ಎಂದು ಯಾವುದನ್ನು ಕೂಡ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾ ಗುವುದಿಲ್ಲ.

ನಾವು ಮದುವೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡುವಾಗ 12 ಹೆಣ್ಣು 12 ಗಂಡು ಪಡೆದು ಸುಖವಾಗಿರು ಎಂದು ಅಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಈಗ ಎಂಥ ಮಕ್ಕಳು ಸಾಕು ಒಂದು ಸ್ವರ್ಗ ಇನ್ನೊಂದು ನರಕ ನಾವು ಇಬ್ಬರು ನಮಗೇ ಇಬ್ಬರೇ ಮಕ್ಕಳು. ಜಪಾನ್ ಚೀನಾ ಮುಂತಾದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಜನಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಮಿ ಚಲನಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ವಾದ ಇವತ್ತು ನರನನ್ನು ಸಾಲಯಾಣ ನಿನ್ನಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು, ಅಂತರಗತವಾಗಿ ಯಾವುದು ಇದೆ ಅದು ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಈಗ ನಿರ್ಮಾಣ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗ ಬಿಟ್ಟೆಯನ್ನು ತೊಡಿಕೊಂಡು ಅಡಿದನ್ನು

ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಇದರಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪು ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾನವನ ಏಳಿಗೆಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗತಕ್ಕ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಧ್ಯಾ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೃಂಗಾರ ರಸ ಇಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್.—ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೃಂಗಾರ ರಸ ಇದೆ, ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಓದಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಗೆಳೆಯರು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೃಂಗಾರ ರಸ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಕೇಳಿ ಒಂದು ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದರು; ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳಲೇಕು ಎಂದರೆ, ಇವೊತ್ತು ನಾವು ಪುಸ್ತಕದ ಬದನೆಕಾಯಿಯನ್ನು ಪಲ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಶೃಂಗಾರ ರಸ ಮನುಷ್ಯನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಅದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್.—ಇವೊತ್ತು ನಮರಸ ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ಅದುವೂವುದು ಎಷ್ಟು ಎಷ್ಟು ಇರಬೇಕು. ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಇರಬೇಕು ಇವೊತ್ತು ಕಷ್ಟ ತಪ್ಪು ಎಂದು ಅಗಿದ್ದರೆ ಏನು ಕಷ್ಟವಿರಬೇಕು ಆಗುತ್ತಿತ್ತು ? ಅದರ ಅರ್ಥ ಏನು ಎಂದರೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಒಂದು ಬಣ್ಣ ಇರುತ್ತದೆ, ಹಣ್ಣು ಒಂದು ಬಣ್ಣ ಇರುತ್ತದೆ, ಈಗ ಎಲ್ಲ ಬಣ್ಣವು ಸರಿಯೇ ? ಆದರೆ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕದ್ದು ಬೇಕು. ಇವೊತ್ತು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಹೇಳಿ, ಹೇಳಿ ಅವನನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯವನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ? ಅವನೇ ನಾವು ಸಂನ್ಯಾಸ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಇವೊತ್ತು ಒಂದು ಕಲ್ಪು ಲಿಂಗಾಕಾರ ಪಡೆದು ಪೂಜೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಏಟು ಬೀಳ ಬೇಕಾದ್ದು ಇರುತ್ತದೆ ಅದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು, ಹಾಗೆ ನಾವು ತುಳಿಯತಕ್ಕ ಕಲ್ಪಿಗೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವ ಮನೋಭಾವ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಾವು ಈ ಒಂದು ಸೋಷಿಯಲಿಸಂ ಎಂದು ಏನು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ ಅದು ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಮೊದಲು ಬರಲಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಚಲನಚಿತ್ರ ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಇನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕಂತವುಗಳು ಆರು ಇವೆ ಈಗ ಮೊದಲು ಈ ಚಲನಚಿತ್ರಮಂದಿರಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈಗ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಭಾವನೆ ಒಂದು ಒಂದು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟ ಇವೊತ್ತು ಕೊಡಿದ್ದು ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಗುಂಪು, ಒಳ್ಳೆಯದು ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಗುಂಪು, ಅದನ್ನೇ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು we cannot forget the lessons of science. ಇವೊತ್ತು ಕಟ್ಟಿದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳದರೆ ಅವಿನಾಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಡೆಗೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಈ ಚಲನಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಚನ್ನ ಬಸಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಟ್ ಆಕ್ಷನ್, ಅನ್ನು ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಟ್ ಟೈಮ್ ನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವಹಾಗೆ ಹೇಳಿದೆ ಇದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಇದೆ, ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಲಂಕಷ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಮುಂದಿರ ಅದಿವೇಷನ ಸೇರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಿಪ್ಲೈ ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

“ ಜೈಹಿಂದ್ ”

† ಶ್ರೀ ಬಿ. ಆರ್. ಶಾಮಣ್ಣ (ಕೋಟೆ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಪ್ರಭಾಕರ್ ರವರು ಈ ದಿನದ ಚಲನಚಿತ್ರ ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ವಿಚಾರ ಇದೆ ಅಷ್ಟನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದಂತ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಉಪ ರಸವತ್ತಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಅವರು ಬಿರಲಿ ಚಲನಚಿತ್ರಮಂದಿರಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಆ ಚಲನಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಮ್ಯವಾಡತಕ್ಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಈಗ ಚಲನಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಕ್ಕೂ ಚಲನಚಿತ್ರಮಂದಿರಗಳಿಗೂ

ಒಂದಕ್ಕೊಂದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇದು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅದು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಚಲನಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಖಾಸಗಿಯವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ಅದು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಚಲನಚಿತ್ರ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಫೊಡ್ಯೂಸರ್ ಒಬ್ಬ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಒಬ್ಬ ಆರ್ಟಿಸ್ಟ್ ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಅನೇಕ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇರತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಈಗತಾನೇ ಮೋಟಾರ್ ವೆಹಿಕಲ್ ಡಿವಾರ್ಷ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಅನೇಕ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹಂಚತಕ್ಕದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಪ್ರಭಾಕರವರು ಭಾಷಣಮಾಡುತ್ತಾ ಸಿನಿಮಾ ಮುಂದಿರಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಹೋಟಲುಗಳನ್ನು ವೇಶ್ಯಾವೃತ್ತಿ ನವೇಶತಕ್ಕ ಗೃಹಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದರು, ಆದರೆ ನಾನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ವಿರೋಧ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದಂತ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅರ್ಹತೆ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಈ ಚಲನಚಿತ್ರಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಅನುಭವ ನನ್ನಂತಹವನಿಗೂ ಮಾನ್ಯ ಪ್ರಭಾಕರಂತಹವರಿಗೂ ಅಷ್ಟು ಅರ್ಹತೆ ಸಾಲದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇರತಕ್ಕವರು ಬಹಳ ಜನ ಇದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ ಅವರಿಂದ ಬೆಳಕು ಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಚಲನಚಿತ್ರಮುಂದಿರಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಒಂದು ತರಹ ಉತ್ತಮ ಆದರೂ ಕಷ್ಟತರವಾದುದು, ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕ್ರಮ ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟು ಉತ್ತಮವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಇನ್ನೊಂದು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜನಗಳ ಮನೋಭಾವ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವ ತನಕ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದ ತಕ್ಷಣ ನಾವು ಬಯಸತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಉದ್ದೇಶ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಸಿನಿಮಾ ಮುಂದಿರಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳದೆ ಅವಸರದಿಂದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು ಅಷ್ಟು ನೂಕುವಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕಾದಂಥ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿ ಮಾಡಬೇಕಾದಂಥ ಕೆಲಸ ಇದು. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಜನರ ನೈತಿಕ ಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲಗಳು ಆಗಬೇಕು ಇವೆಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳ ಕಡೆಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಧೀರ್ಘ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದು ನೂಕು. ಅವಸರದಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಚಿತ್ರಮುಂದಿರಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡತಕ್ಕ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಿಂತ ಅಪ್ರಯೋಜನಗಳೇ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದೇ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಕ್ಷಣ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧುವಲ್ಲ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಬಿಡುವುದು ನೂಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

೩-30 P.M.

† ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಶೀರನಾಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ (ಹೊಸನಗರ).— ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಗೆಳೆಯರಾದ ಮಾನ್ಯ ಪ್ರಭಾಕರ್ ಅವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸಿನಿಮಾ ನೋಡುವ ಜನ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬರುವ ಜನರಿಗೆ ಅವರ ಖರ್ಚನ್ನು ಇದರಿಂದ ಉಳಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಸಿನಿಮಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಆದರೆ ಶಾಸಕರಿಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗದಂತೆ ಪಾಸ್ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿದ ಮೇಲೆ ಈ ಸಿನಿಮಾ ಖರ್ಚು ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿ, ಬರತ್ತದೆ. ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ 5-10 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಆದರೆ ನಮ್ಮಂಥವರಿಗೆ ಪಾಸ್ ನಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಭರವಸೆಯಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ

ಕರಣವಾಗಲೇಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಚಿತ್ರ ತಯಾರಿ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಶಾಮಣ್ಣನವರು ಹೇಳಿದರು. ಚಿತ್ರಮಂದಿರಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ತಯಾರಿ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಸಹ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣವಾದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ತಯಾರಿ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾನಿಗೆ ಇಲ್ಲದೆ ಆಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ ಇದನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಶಾಮಣ್ಣನವರು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಸಿದ್ಧತೆಗಳಾಗಿಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಮುಂದುವರಿದ ಅವರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಲ್ಲಾ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಿ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಎಂಟು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು ಸಮಾಜವಾದದ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿರುವ ನಾವು ಬಾಸೆಗಿಸ್ವತ್ತು ಯಾವುದೂ ಕೂಡ ಇರದಂತೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣವಾಗಲೇಬೇಕು. ಸ್ವತ್ತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಹೊರಟಿರುವಾಗ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣದ ಬಗ್ಗೆ ವಿರೋಧ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅಲ್ಲ ಕಷ್ಟವೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕಂತವರು ಈ ನಿಮಿಷ ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಬಿಳಿ ಹಣವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಹತ್ತಿಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಒಂದೇ ಮಾರಕ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು ಈ ನಿಮಿಷ ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರುಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಅದಕ್ಕೆ ಅಬ್ಬೆ ಕೈ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಇವೊತ್ತು ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಮಂದಿರವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ನಮಗಾಗಿ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ 30-40 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚುವುದು ಅರಮನೆಯೊಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ನಿಮಿಷ ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ನಾವು ಕೇಂಪೇಗೌಡ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಷ್ಟ ಹಣವನ್ನು ಮುಟ್ಟುಗೋಲು ಹಾಕಬೇಕಾದರೆ ಖಾಸಗಿಯ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಏನು ಇವೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಏನು ಇವೆ ಅವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಹ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಲೇಬೇಕು ಎನ್ನತಕ್ಕದ್ದು ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ನಿಮಿಷಗಳ ಗುಣ ಮಟ್ಟದ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಪ್ರಭಾಕರ್ ಅವರು ಮಾತನಾಡಿದರು. ಜಯದೇವ ಕವಿಯು ಕಾವ್ಯವಾಣಿಯನ್ನು ಮತ್ತೂ ಅವರಷ್ಟು ರಸಿಕ ಕವಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಯಾರೂ ಕಾಣಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಒಂದು ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ನವನಾಗರಿಕತೆಗಳಿಗೆ ಯಾರೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಬೇಲೂರು ಮತ್ತು ಹಳೇಬೀಡುಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಶಿಲಾ ಕಂಬಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ಅಶ್ವಿನಿಯನ್ನು ಇನ್ನೆಲ್ಲೂ ಕಾಣಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೋಡಿದರೆ ಮುಂದೆ ಯಾರು ಅಷ್ಟು ರಸಿಕರಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ನಾವು ಕ್ರಾಪ್ ಬಿಡುವುದೂ ಒಂದು ಅಪರಾಧವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಪ್ಪಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಮಾಡುವುದು ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಪ್ಪಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಅವರ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಕೋಣ ಅಂಥ ಇರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ.— 60 ದಾಖಲೆದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಅರಳು ಮರಗಳು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಶೀರನಾಳ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್.— ದೃಷ್ಟಿಕೋಣದಿಂದ ಇವೆಲ್ಲಾ ಅಪರಾಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಜಗತ್ತೆಲ್ಲಾ ಕಟ್ಟಿ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ರೈತನನ್ನು ರಾಂಗ್ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಇದುವರೆಗೂ ಸಾರೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಪ್ಪಾಗಿ ಕಂಡರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಯಾವುದು ಸರಿ ಯಾವುದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಬಹು ಜನರ ಹಿತ ಸಾಧನೆಯಾಗುವುದಾದರೆ ಅದು ಸರಿಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. 20 ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಯೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಇದು ಈಗ ತಪ್ಪಾಗಿ ಕಂಡರೆ ಇನ್ನು ಹತ್ತು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಎಷ್ಟೋ ವಿಷಯಗಳು ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿವೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲವೊಂದು ಚಿತ್ರಗಳು ತಪ್ಪಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಸಹ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಚೋಮನ ದುಡಿ ಸಂಸ್ಕಾರ ಇಂಥ ಚಿತ್ರಗಳು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಚಿತ್ರಗಳು. ಇಂಥ ಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ

ನಾವು ಅದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಅವಶ್ಯಕ. ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಚಿತ್ರಗಳ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಹತ್ತಾಟಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಚಿತ್ರಗಳು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ನಾವು ಸಲಹೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಬರತಕ್ಕ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಒಂದು ಗಂಡು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಒಂದು ಮಾಡುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣತಕ್ಕ ದೃಶ್ಯಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ಯಾವ ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಬರೀ ವಸರಂಜನೆಗಾಗಿ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಸರಿ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣದಿಂದ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗವಾಗಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ಹಂತದಲ್ಲಿಯೂ ನಾವು ಕೆಲವು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಗುಂಡೂರಾಯರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪೇಪರ್ ಒಂದು ಜನ ಇಲ್ಲ ರೋಡಿಯೋ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೇಳುವವರು ಇಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಾವು ಯಾವರೀತಿ ಹೋಗಬೇಕು? ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಸ್ಥಿರವಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇದೆ? ಯಾವುದೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ಚಿತ್ರಮಂದಿರಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದರೆ ಯಾವ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ನಾವು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೆಯೋ ಆ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಮಾಜ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕು ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕರ್ಯಾಣವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು 10-80 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ನಮಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣವಾದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಬೇರೆ ಸಿನಿಮಾವನ್ನು ನೋಡಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಈಗರಾದರೂ ಸಿನಿಮಾ ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕು ಹೋದರೆ ಇವತ್ತು ಕ್ರಿಮಿ ನರ್ ಅಕ್ಟನ್ಸ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಅದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯತನ ಸಮಾವೇಶ ಬರುವುದು ಕಷ್ಟ. ಇದನ್ನು ಹೇಳಿ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸುಲು ನಾಯ್ಡು (ಶಾಂತಿನಗರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಖಾಸಗೀ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೂ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆ ಚಲನ ಚಿತ್ರ ರಂಗವನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಸಮಾಜವಾದ ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇರತಕ್ಕ ಜನ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಚಲನಚಿತ್ರಗಳು ಸುಮಾರು 100 ಇವೆ. ಇದರಿಂದ ಕಷ್ಟಪಡುವವರು ಬಿಳಿ ಹಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವಾಗಿದೆ ಇದನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣಗೊಳಿಸಿದರೆ, ಈಗಿನ ಆಧುನಿಕ ಪದ್ಧತಿ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿನ ರಂಗ ಮಂಟಪಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಈಗ 'ಪಂಡಿತ ರಂಜನಿ' ಈಗ 'ಪಾಮರ ರಂಜನಿ' ಆಗಿದೆ ಎಂದರೂ ತಪ್ಪುಗಲಾರದು ಈಗ ಇದೊಂದು 'ಮನಾಪಲಿ ಬಿಜೆನೆಸ್' ಆಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಆ ರೀತಿ ಆಗಬಾರದು. ನ್ಯಾಷನಲ್ ಜೇಷನ್ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಗರ್ನಿಮೆಂಟ್ ನೈಷನಲ್ ಜೇಷನ್ ಆಗಬಾರದು. ಇದರಿಂದ ಆಡಿಯೋ ವಿಜುಯಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಆಗುತ್ತೆ ಮತ್ತು ಮೂಲಕ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಚಾರ ಆಗುತ್ತೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ಸರ್ಕಾರವೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆಂಬುದಾಗಿ ಸಂದೇಹ ಬರಕೂಡದು. ಚಲನಚಿತ್ರಗಳು ಜನ ಜೀವನವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ರಷ್ಯಾ ಮುಂತಾದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಚಲನಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬೆಳಗ್ಗೆ 2 ಗಂಟೆಯಿಂದ ರಾತ್ರಿ 2 ಗಂಟೆಯ ವರೆಗೂ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಂದೂ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿನವರು ತಮಗೆ ಇಷ್ಟಬಂದಾಗ ಹೋಗಿ ಚಲನ ಚಿತ್ರ ನೋಡಬಹುದು. ಆದರಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣವಾದರೆ ಇದೇ ಎಂಬುದಾಗಿ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾಲವೇನೂ ಇಲ್ಲ ನನ್ನ ವಿಂತ್ಯೆರು ಕೆಲವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅನುಕೂಲ ಏನು, ಅನಾನುಕೂಲ ಏನು, ಇದರತ್ತರತಕ್ಕ ಲೋಪದೋಷಗಳೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಷ್ಟಪಡ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂದಾದ ಹೇಳುವಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಸರ್ಕಾರ ಫಿಲಂ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ರಚನೆ ಮಾಡಿ ಚಿತ್ರ ಕೆಲೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸ ವಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಿನಿಮಾಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟು ನಾನು ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಎಂದೂ ಹೇಳಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಗಂಡೂರಾವ್ (ವಾರ್ತಾ ಹಾಗೂ ಯಂವಜನಸೇವೆ ಶಾಖೆಗಳ ರಾಜ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು) - ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪ್ರಭಾಕರ್ ಅವರು ತಂದಿರುವ ಖಾಸಗೀ ನಿರ್ಣಯದ ಪ್ರಕಾರ ಚಲನಚಿತ್ರ ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಂದಿದ್ದಾರೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ, ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಪ್ರಭಾಕರ್ ಅವರು ಬಹಳ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಬಹುಶಃ ಒಂದೂ ಮುಕ್ಕಾಲು ಘಂಟೆಗೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಅವರು ಮಾತನಾಡಿದಂಥ ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ತಂದಿರುವ ನಿರ್ಣಯ ಚಲನಚಿತ್ರ ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರು ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ತಿ ಚಲನಚಿತ್ರ ಹೇಗಿರಬೇಕು ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಕಥೆಗಳು ಇರಬೇಕು, ಯಾವ ರೀತಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇರಬೇಕು, ಏನೇನು ಜನಗಳಿಗೆ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಚಲನಚಿತ್ರಮಂದಿರಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಯಾವ ಸಮಸ್ಯೆಯೂ ಬಗೆಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಚಲನಚಿತ್ರ ಮಂದಿರಗಳ ಪರಿವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಶಾಮಣ್ಣನವರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಚಲನಚಿತ್ರ ತೆಗೆಯುವ ಉದ್ಯಮವೇಬೇರೆ. ಅದು ಬರೀ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಉದ್ಯಮವಿದೆ. ತಮಿಳುನಾಡು, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದೂ ಇಲ್ಲಿ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಇಲ್ಲಿ ಅವನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಹಿಂದೆ ತ್ರೇತಾಯುಗ, ದ್ವಾಪರಯುಗ ಮತ್ತು ಕೃತಯುಗಗಳಂತೆ ಕಲೆಯಾಗದ್ದು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಅವರು ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ವಿಚಾರಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇವರು ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ತೆಗೆಯುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಬಹಳ ಜನಗಳು ದುರ್ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದಾಗಿ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಚಲನಚಿತ್ರ ನೋಡುವ ಮಾತೃದಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಚಿತ್ರ ಯಾವರೀತಿ ಇತ್ತೂ, ಪುರಾಣ ಯಾವರೀತಿ ಇತ್ತಾ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಜನಗಳಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮನರಂಜನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೂ ನೋಡಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಪ್ರಭಾಕರ್ ಅವರು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರೂ ಮನರಂಜನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮನರಂಜನೆ ಯಾಗಿಯೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದಲೂ ಒಂದು ರೀತಿ ಮನರಂಜನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ರೀತಿ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏನು ಬರುತ್ತದೆ, ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಕವಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಾಡು ಅಥವಾ ನದಿಯಮಧ್ಯೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಒಂದು ಪದ್ಯ ಬರೆದರೆ, ಹರಿಕಥೆ ಮಾಡುವವನು ಒಂದೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ತೋಚಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ, ಸಂಗೀತಗಾರ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವವಾದ ರಾಗದಲ್ಲಿ ಹಾಡಿದರೆ, ಅಂಥಾದ್ದನ್ನು ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ್ದೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇದಕ್ಕೂ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಕೂಡ ಇಂತಹ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿಯೇ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕನ್ನಡ, ಅಥವಾ ಹಿಂದಿ, ಅಥವಾ ತಮಿಳು ಚಿತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೋಡಿದರೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದನೇದು ಯಾವುದೇ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ವಿರ್ಚಮಾಡಿದಂಥ ಹಣ ಪೂರ್ತಿ ಸಿಗುತ್ತದೆಯೇ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ನಾದರೂ ಲಾಭವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ನೋಡುವುದೇ ಅದರ ಒಂದು ಮೂಲೋದ್ದೇಶ. ಕಷ್ಟ-ಬಿಳುಪು ಚಿತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಲರ್ ಫಿಕ್ಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದಕ್ಕೆ ೧೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅದರ ೧೦ ಲಕ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಅತನಿಗೆ ಬಾರದೇ ಹೋದರೆ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವನು ನಷ್ಟಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಈ ಒಂದು ಉದ್ಯಮವನ್ನೇ ಅವನು ಕೈಬಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಪ್ರಭಾಕರ್ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಇಂತಹ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದರೆ, ಎಲ್ಲ ಚಿತ್ರ ನಿರ್ಮಾಪಕರೂ ಈ ಒಂದು ಉದ್ಯಮವನ್ನು ಕೈ ಬಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಚಿತ್ರಗಳು ಬಂದಿವೆ. ನಾನು ಎಲ್ಲ ಚಿತ್ರಗಳು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಜನರು ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು

ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇನೆಂದರೆ, ಯಾವ್ಯಾವ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಒಂದು ನಿಶಿ ಬೋಧಕವಾದ ವಿಷಯಗಳು ಇರುತ್ತವೋ, ಮತ್ತು ಅವು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಸದ್ಭಾವನೆಯಿಂದ ಹಾಗೂ ಒಂದು ಶೀಲತೆಯಿಂದ ಕೊಡುತ್ತವೋ ಅಂತಹಂಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಜನ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನೋಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನೆಚ್ಚಿ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಎಗ್ಜೆಂಪ್‌ಷನ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕರು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಅರ್ಥಶಾಕೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಐದಾರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಜೊತೆಗೆ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಬೇರೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ನಷ್ಟವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಯಾವ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತಿವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅನ್‌ನ್ಯಾಚರಲ್ ಸೀನ್ ಚಿತ್ರಗಳು ಬಂದಾಗ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಜನಗಳ ಬೆಂಬಲವಿತ್ತೆಂಬುದೂ ಸಹ ಗೊತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಸಾಕ್ಷಿಯೂ ಸಹ ಇದೆ. ಆದರೆ ಮೋಲೆ ಎಂಬ ಒಂದು ಹಿಂದಿ ಚಿತ್ರದಿಂದ ಯಾರೂ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡದಂಥ ದುಡ್ಡನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವಸೂಲಿಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಬೇರೆ ಕಡೆಯದಲ್ಲ. ಅದೂ ಸಹ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯೇ ತಯಾರಾಗಿರುವುದು. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಪ್ರಭಾಕರ್ ಅವರು ಅದನ್ನು ನೋಡಿದರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ೧೬-೧೭ ಅಥವಾ ೨೫ನೇ ವರ್ಷದ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೇಕೆ. ಆದರೆ ಈಗಲೂ ಬೇಕಾದರೆ ಅವರು ನೋಡಬಹುದು. ಅವರು ಬೇಕಾದರೆ ಕನಕದಾಸ, ಭಕ್ತ ಕುಂಬಾರ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಹುಡುಗರು ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ೧೮-೨೯-೨೦ ವರ್ಷಗಳ ವಯಸ್ಸಿನವರು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗುವಂತಹ ಒಳ್ಳೆಯ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಜನತೆಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತಹ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಈ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಉತ್ತಮವಾದಂಥ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಜನರು ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವನ್ನಂಟು ಮಾಡುವಂಥ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದನ್ನು ಕೂಡಲೇ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇವನ್ನು ಈಗ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ತೆಗೆಯದೆ ಹೋದರೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವುದಾದರೂ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತೆಗೆಯಬಹುದು. ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣಮಾಡಿದನಂತರ ಇಂತಹ ಚಿತ್ರವನ್ನೇ ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಶಾಸನಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಿದೆ.

ಮಾನ್ಯ ಪ್ರಭಾಕರ್ ರವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ತಂದಿದ್ದಾರೋ ಅದರಲ್ಲಿ ವಾತ್ಸವಾಂತ ಎಷ್ಟಿದೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಮತ್ತು ಅವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಮಾತನಾಡಿದರೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರು ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥಾ ನಿರ್ಣಯ ಬಹುಪಾಲು ಈ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದು. ಈ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ತೆಗೆಯಬೇಕು, ಯಾರು ಇದರಲ್ಲಿ ಆಕ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕು, ಯಾವರೀತಿ ಚಿತ್ರ ತೆಗೆದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಮಾರು ೧೯-೨೦ ವರ್ಷದ ಹುಡುಗರನ್ನೋ ಅಥವಾ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನೋ ಅಥವಾ ೨೦-೨೨ ವರ್ಷದ ಹುಡುಗರನ್ನೋ, ಅಥವಾ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನೋ ಆರಿಸಿ ನಾಯಕ-ನಾಯಕಿಯರ ಪಾರ್ಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಚಿತ್ರ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆ ಚಿತ್ರ ಜನರು ನೋಡೇ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಅವರಿಗೆ ೪೦-೫೦ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವರು ೨೦-೨೨ ವರ್ಷದ ರೀತಿ ನಾಯಕ-ನಾಯಕಿಯರ ಪಾರ್ಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಚಿತ್ರವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನೂ ಕೂಡ ಜನ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಒಟ್ಟು ೬೦-೭೦ ವರ್ಷದವರನ್ನು ಕರೆದೊಂಡು ಬಂದು ಅವರು ನಾಯಕ-ನಾಯಕಿಯರ ಪಾರ್ಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ಅಂಥಾ ಚಿತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದರೆ ಯಾರೂ ನೋಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಆ ಚಿತ್ರವೊಂದರಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲು ಏಕೆ ಬೀಳಬಹುದು. ಮತ್ತು ಆ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಯಾರೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇರಬೇಕು, ಅದುವೇ ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಸೆನ್ಸಾರ್ ಬೋರ್ಡಿನವರು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಭಾರತೀಯ ಚಿತ್ರ ರಂಗದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಯಾವಕ್ಕೂ ಕೂಡ ರಷ್ಯಾ ಚಿತ್ರದ್ದಿರುವಂತೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಚಿತ್ರದ್ದಿರುವಂತೆ, ಫ್ರೆಂಚ್ ಚಿತ್ರದ್ದಿರುವಂತೆ, ಜರ್ಮನ್ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಆ ದೇಶಗಳ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೂಡ ಮಂಥಾ ಚಿತ್ರದ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಯಾವ ಚಿತ್ರದಲ್ಲೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸೆನ್ಸಾರ್ ಮಂಡಲಿಯವರು ಇದಕ್ಕೆ

ಅನುವಂಶಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅನೇಕರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಭಾರತೀಯ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ಚುಂಬನ ಕೊಡುವ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಏಕಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಎಂದು ಅನೇಕರು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕೆಲವರು ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಇದನ್ನು ಕೆಲವರು ಇದನ್ನು ತರಬೇಕು ಅಂತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕಾಗೋಡು ತಿಮ್ಮಪ್ಪ.— ಪ್ರಭಾಕರ್‌ರವರು ಇದನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಗುಂಡರಾವ್.— ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಾಗೋಡು ತಿಮ್ಮಪ್ಪರವರೇ ಮಾತನಾಡಲಿ ಅಂತ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪ್ರಭಾಕರ್‌ರವರು ಹೇಳಲಿಲ್ಲಾ, ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚುಂಬನ ಚಿತ್ರ ತರಬೇಕು ಅಂತ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಕಾಗೋಡು ತಿಮ್ಮಪ್ಪನವರೇ ಹೇಳಲಿ ಒಂದು ಅವರು ಸುಮ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಪ್ರಭಾಕರ್‌ರವರು ಈ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ಏನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಒಪ್ಪಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನಡೆಸಿ ಕೋಡು ಹೋಗುವುದೇ ಇಷ್ಟ. ಜೊತೆಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇದೆ. ಈಪೂರ್ವ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ೪೫೦ ಸಿನಿಮಾ ಥಿಯೇಟರ್‌ಗಳು ಇವೆ ಜೊತೆಗೆ ಟೆಂಟ್ಸ್ ಬೇರೆ ಇವೆ. ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ೬ ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಈ ಟೆಂಟ್ಸ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಸಿನಿಮಾ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಅನೇಕ ಇರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಒಂದೇನಾಂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಪ್ರಭಾಕರ್‌ರವರು ಏನು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರೋ ಅದನ್ನು ಅವರು ಸೆನ್ಸಾರ್ ಬೋರ್ಡ್ ನವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರು ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಸೆನ್ಸಾರ್ ಬೋರ್ಡ್ ಗೆ ತಿಳಿಸಲಿ, ಇಂಥಾ ಚಿತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು, ಇಂಥಾ ಚಿತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆಯಬಾರದು ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾರೆ ಈ ಸಿನಿಮಾವನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ನಾಗರಿಕತೆ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ನಾಗರಿಕತೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಇದು ಯಾವರೀತಿ ಇದೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿರರು ಏಷ್ಯದ ಒಂದೆ ಕೇವಲ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣಿಗಾಗಿ ಆಗಿನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಾದಿಗಳು ಯುದ್ಧವನ್ನೇ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರೀಕ್ ದೇಶ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ರೋಮನ್ ದೇಶ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಪುಷ್ಟಿರಾಜನ ಒಂದು ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ ನಮ್ಮ ರಾಮಾಯಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಸೀತೆ ಗೋಸ್ಕರ ಏನು ನಡೆಯಿತು ನೋಡಿ ಭಾರತವನ್ನು ಓದಿದರೆ ದ್ರೌಪದಿಗೋಸ್ಕರ ಏನು ನಡೆಯಿತು ನೋಡಿ, ಇವೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೆ ಕೇವಲ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣಿಗಾಗಿ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಚರಿತ್ರೆ ನಡೆದಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್‌ರವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಹಳೇಬೀಡು, ಬೆಲೂರು ದೇವಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚಲನಚಿತ್ರಗಳು ಯಾವರೀತಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಈಗಿನ ಚಲನಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಯಾವರೀತಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಚಲನಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರೇ ಮೂಕಪ್ರದರ್ಶನಗಳ ಚಿತ್ರವನ್ನೇ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದನ್ನೇ ಜನ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏನು ಒಟ್ಟಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏನು ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಚಲನಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಏನು ಚಲನಚಿತ್ರ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅದರಿಂದ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಶೀಲಕ್ಕಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಒಂದು ತತ್ವಕ್ಕಾಗಲಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಇದರಿಂದ ನಾಗರಿಕತೆ ಬರುತ್ತದೆ ಅಂತ ತೀರ್ಪಾಪ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ, ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಇದನ್ನು ಉತ್ತಮ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸಿನಿಮಾವನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾಗರಿಕತೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಜನರ ಮೇಲೆ ದೇಶಪ್ರೇಮ ಉಂಟಾಗತಕ್ಕಂಥಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಚಿತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು ಅಂತ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಏನು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರು ಅದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಮತ್ತೂ ಸೆನ್ಸಾರ್ ಮಂಡಲಿಗೂ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಅಪ್ಪಾತ್ತಿನ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವರು ಸರಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಅವರು ಚಿತ್ರ ತಯಾರಿಸುವವರಿಗೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಇವೆಲ್ಲಾ ಸರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈಗ ಇದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಾಮಣ್ಣನವರು ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಸಿನಿಮಾ ಥಿಯೇಟರುಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದರೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಸರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಅದುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಚಲನ ಚಿತ್ರಮಂದಿರಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಏನೊಂದೂ ನಿರ್ಣಯ ತಂದಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಈ ಸಭೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಇದುವರೆಗೂ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥಾ ಉತ್ತರ ಕೇಳಿದೆ. ಈ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವುದು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಯೋಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮದು ಏನು ಕಷ್ಟ ಇದೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ನಾರ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗೆ ಬರೆದು ತಿಳಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಸಿನಿಮಾವನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದರೆ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು ಇದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ತೊಂದರೆಗಳು ಕಷ್ಟಗಳು ಇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಿನಿಮಾ ಥಿಯೇಟರ್‌ಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಂಥಾ ಸೌಲಭ್ಯ ವಗೈರೆ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಳವಡಿಸಿ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ ಮತ್ತು ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅನ್ನುವುದು ಈ ಒಂದು ಚರ್ಚೆಯಿಂದ ನಾನು ಗ್ರಹಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಸಾಧ್ಯವಾದಾಗ ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಇದನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ರವಾವನ್ನು ತರಬಾರದಾಗಿತ್ತು, ಒಂದು ಹುರುಪಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗಮನ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇದು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಯೋಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ರವಾವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಧೃಢವಾದ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ರವಾವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಮುಖಾಂತರ ಅಪ್ಪಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

MR. DEPUTY SPEAKER.—Is it the pleasure of the House that leave be granted to the Hon'ble Member to withdraw his Resolution?

SRI KAGODU THIMMAPPA.—No, it may be put to vote.

1-40 P.M.

MR. DEPUTY SPEAKER.—Even if there is a single dissent, I will have to put the motion to the vote of the House.

The question is.—

“That this Assembly recommends to the Government to nationalise all the Picture Houses (Cinema Houses) in the State.”

(The motion was negatived, and resolution was lost)